

РЕШЕНИЕ

№ 15465

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 23.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **9235** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е във връзка с подадена жалба от Сдружение „Искър-С.“, представлявано от Г. М. и жалба на П. Т., Р. В., В. С., М. Д. и Р. П., всичките от [населено място] срещу писмо изх. № 284-2320/07.03.2025 г. на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) - С., с което на основание чл. 2, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони (Наредбата за ОС) е прието, че за инвестиционно предложение „предприятие за продукция „pre-cast“ бетонови елементи за нуждите на строителната промишленост и администрация към него“ в ПИ с идентификатор 14831.6534.424, [населено място], р-н „П.“, Столична община не е необходимо провеждане на процедура по реда на глава втора от Наредбата за ОС.

В жалбите се излагат твърдения за незаконосъобразност на оспореното писмо поради неправилно установена фактическа обстановка, дължаща се на бездействие на административния орган, което представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Посочва се, че директорът на РИОСВ-С. е бил длъжен да извърши проверка за допустимост на процесното инвестиционно предложение, като изпрати документацията на директора на съответната басейнова дирекция за становище на основание чл. 12, ал. 5 от Наредбата.

В съдебно заседание жалбоподателите се представляват от адв. К., който моли съда да уважи жалбите и да обяви нищожността на оспорения административен акт, тъй като е издаден при допуснати множество нарушения на материалния закон и в пълно несъответствие с фактическата обстановка.

Ответникът - директор на РИОСВ-С., в писмена молба оспорва жалбите, като твърди, че в процесното писмо изрично е посочено, че инвестиционното предложение не попада в обхвата на приложения № 1 и 2 от Закона за опазване на околната среда, поради което и не подлежи на регламентираните в глава шеста от същия процедури по оценка на въздействието върху околната среда.

Заинтересованата страна – „Атмикс Бетон“ ЕООД, редовно призована, не изпраща представител. Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания и доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е започнало с подаването на уведомление вх. № 284/08.01.2025 г. до директора на РИОСВ-С. от страна на „Атмикс Бетон“ ЕООД [населено място] за инвестиционно предложение „предприятие за продукция на „pre cast“ бетонови елементи за нуждите на строителната промишленост и администрация към него“, находящо се в [населено място], [населено място], р-н „П.“, [улица], кв. 46В, УПИ- I-421,422, поземлен имот с идентификатор 14831.6534.424. В уведомлението се посочвало, че за нуждите на производството на готовите бетонови елементи, на площадката в [населено място] не се предвижда влягането на отпадъчни продукти като летяща пепел, шлака и/или други, а ще бъдат влягани единствено цимент и инертни материали. Посочено било, че промишленото водоснабдяване ще се извърши чрез заварен сондажен кладенец. Досежно отвеждането на отпадъчните води било посочено, че в района няма изградена и въведена в експлоатация канализация, поради което генерираните отпадни води от имота се предвижда да се събират във водоплътна изгребна яма. Отбелязано е, че силовите на бетоносмесителната машина са оборудвани с филтри за предотваряване отделянето на прахови емисии.

Към преписката са приложени и скица на поземления имот, видно от която същият се намира в територия с трайно предназначение „урбанизирана“ и начин на трайно ползване „незастроен имот за производствен, складов обект“. Видно от издадена виза за проектиране на основание чл. 140, ал. 2 от ЗУТ от гл. архитект на р-н „П.“, СО, имотът попада в устройствена зона „Пмс“ (Зона за малки и средни производства и занаятчийски услуги).

На 07.03.2025 г. било издадено оспореното в настоящото производство писмо изх. № 284-2320 на директора на РИОСВ-С., с което на основание чл. 6а, т. 2 от Наредбата и във връзка с постъпилото уведомление по чл. 10, ал. 1 от същия нормативен акт, дружеството „Атмикс Бетон“ ЕООД било уведомено, че инвестиционното предложение попада в обхвата на чл. 2, ал. 2 от Наредбата. Било посочено, че захранването на обекта с вода за битови и производствени нужди ще се осъществява чрез съществуващ тръбен кладенец, установен с извършена проверка на място от експерти на РИОСВ-С., за което бил съставен констативен протокол № АГ-02/06.03.2025 г. За отпадъчните води от обекта се посочва, че ще се заустват в канализационната мрежа. Транспортният достъп до имота ще се осъществява по съществуващ път. Направен бил изводът, че представеното инвестиционно предложение не попада в обхвата на Приложения № 1 и № 2 на Закона за опазване на околната среда (ЗООС), поради което не подлежи на регламентираните в глава шеста от ЗООС процедури по оценка на въздействието върху околната среда. Инвестиционното предложение не попада в границите на защитени територии по см. на Закона за защитените територии, както и в границите на защитени зони по см. на Закона за биологичното разнообразие – защитени зони от мрежата „Натура 2000“. Поради това преценката на административния орган била, че за заявеното инвестиционно предложение не е необходимо провеждане на процедура по оценка за съвместимостта по реда на глава втора от Наредбата.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу

подлежащ на оспорване административен акт. Жалбоподателят „Сдружение Искър-С.“ обосновава своя правен интерес с обстоятелството, че представлява екологична организация по см. на чл. 2, § 5 от Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда (О. конвенция). Сдружението изпълнява функциите, характерни за екологичните неправителствени организации, охраняващи обществените интереси в областта на екологията. Съгласно § 1, т. 24 ДР ЗООС „общественост“ е едно или повече физически или юридически лица и техните сдружения, организации или групи, създадени в съответствие с националното законодателство. Според § 1, т. 25 от ДР на ЗООС „засегната общественост“ е обществеността по т. 24, която е засегната или с вероятност да бъде засегната, или която има интерес при процедурите за одобряване на планове, програми, инвестиционни предложения и при вземането на решения за издаването или актуализацията на разрешителни по реда на този закон или на условията в разрешителното, включително екологичните неправителствени организации, създадени в съответствие с националното законодателство. Поради това Сдружение „Искър-С.“ представлява общественост по смисъла на § 1, т. 24 ДР на ЗООС, която е засегната или е с вероятност да бъде засегната и е сред заинтересуваните лица с право на жалба. Останалите жалбоподатели се легитимират като собственици на недвижими имоти, находящи се непосредствено до имота, в който се предвижда изграждането на предприятието, предмет на инвестиционното предложение. С оглед на това съдът счита, че жалбоподателите притежават правен интерес от оспорване на писмо изх. № 284-2320/07.03.2025 г. на директора на РИОСВ-С.. Съдът приема също така, че писмото не е било съобщено по надлежния начин на местната общественост, тъй като в действителност на интернет страницата на РИОСВ-С. липсва подробен списък със съдържанието на издадените писма на основание чл. 2, ал. 2 от Наредбата. Поради това жалбите следва да се приемат като подадени в срок.

Разгледани по същество, жалбите са основателни по следните съображения:

Съгласно чл. 31, ал.1 от Закона за биологичното разнообразие (ЗБР) планове, програми, проекти и инвестиционни предложения, които не са непосредствено свързани или необходими за управлението на защитените зони и които поотделно или във взаимодействие с други планове, програми, проекти или инвестиционни предложения могат да окажат значително отрицателно въздействие върху защитените зони, се подлагат на оценка за съвместимостта им с предмета и целите на опазване на съответната защитена зона. Съгласно чл. 31а, ал. 1 от ЗБР условията и редът за извършване на оценката по чл. 31 се определят с наредба, приета от МС. Това е Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони (Наредбата).

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата на оценка за съответствие се подлагат: 1. планове, програми, инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии или техни изменения или разширения, попадащи в обхвата на глава VI от ЗООС; 2. планове, програми, инвестиционни предложения или техни изменения или разширения извън обхвата на глава шеста от ЗООС, попадащи изцяло или отчасти в границите на защитени зони и свързани с промяна на предназначението и/или начина на трайно ползване на имота; 3. планове, програми, проекти и инвестиционни предложения, които са в съответствие с параметрите на планове, програми и проекти от по-висока степен, на които е извършена ОС и за които в крайния акт от процедурата по реда на глава втора или трета е поставено условие, изискващо изрично провеждането на оценка за съвместимост.

В чл. чл. 2, ал. 2 от Наредбата изрично е посочено, че за планове, програми, проекти и

инвестиционни предложения извън обхвата на ал. 1 в зависимост от техния характер и вероятността от въздействието им върху защитените зони и след проверка за допустимост по чл. 12 компетентният орган преценява начина на процедиране, като в 14-дневен срок от подаване на уведомлението уведомява писмено възложителя за приложимата процедура и при необходимост дава указания и определя срок за изпълнението им. Т.е., докато за инвестиционните предложения, изброени изчерпателно в трите точки на ал. 1 Наредбата предвижда задължително извършване на оценка за съвместимост, то за всички останали инвестиционни предложения, които не покриват трите критерия по ал. 1 и съответно попадат в приложното поле на ал. 2, такава оценка се извършва в зависимост от техния характер и вероятността от въздействието им върху защитените зони. Или казано по друг начин, за тези инвестиционни предложения не е задължително извършването на ОС.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, доколкото в чл. 6а, т. 1 от Наредбата лимитативно са изброени случаите, в които министърът на околната среда и водите или оправомощени от него длъжностни лица са компетентни да издадат административни актове по реда на Наредбата, а в т. 2 се посочва, че за всички останали случаи, (към които се причислява и процесният), такова правомощие има директорът на съответната РИОСВ. Писмото е издадено в предвидената от закона писмена форма, като видно от съдържанието му, е спазено изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК да бъдат посочени фактическите и правни основания за издаването на акта, т.е има мотиви.

Административният орган, обаче, е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като не е изяснил в пълнота фактическата обстановка по случая, не е спазил изискванията на чл. 35 и чл. 36 от АПК, като това е довело и до неправилно приложение на материалния закон. Съображенията за това са следните:

Правилен е изводът на органа, че инвестиционното предложение не попада в обхвата на ЗООС, както и че е извън обхвата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата. С оглед местоположението и характера на инвестиционното намерение директорът на РИОСВ С. е приел, че инвестиционното предложение не попада в обхвата на приложение № 1 и № 2 на ЗООС, не попада в границите на защитени територии, както и в границите на защитени зони. Посочено е, че най-близко разположената защитена зона е BG0000165 „Л. планина“ за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна, отстояща на 1,43 км. Административният орган, обаче, не е спазил предвидената в Наредбата проверка за допустимост, която задължително следва да се извърши (по арг. от чл. 2, ал. 2 от Наредбата), преди да се направи преценка за необходимост от провеждане на процедура по оценка за съвместимост по глава втора. В чл. 12, ал. 1 от Наредбата е указано, че компетентният орган извършва проверка за допустимост на планове, програми, проекти или инвестиционни предложения въз основа на документите, съдържащи се в изпратеното уведомление и в допълнителната информация, когато такава е поискана. В ал. 5 на същата разпоредба е въведено изискването, че когато планът, програмата, проектът или инвестиционното предложение предвижда водоземане от повърхностни или подземни води, заустване на отпадъчни води в повърхностни водни обекти или в съоръжения, които могат да създадат опасност от замърсяване на подземните води, или е пряко свързано с водоземане и/или ползване на воден обект по смисъла на т. 7 и 25 от допълнителните разпоредби на Закона за водите (ЗВ), компетентният орган изпраща документацията по ал. 1 на директора на съответната басейнова дирекция за становище по чл. 155, ал. 1, т. 23 ЗВ.

В процесното уведомление за инвестиционно предложение инвеститорът е посочил, че „в района на обекта няма изградена и въведена в експлоатация канализация. Поради тази причина, генерираните отпадни води от имота се предвижда да се събират във водоплътна изгревна яма“.

Водоплътната изгребна яма е съоръжение от техническата инфраструктура, изрично упоменато в чл. 87, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ). Същата има обслужващо основното застрояване предназначение, като в нея се заустват отпадните битови води. В оспореното писмо директорът на РИОСВ С. е посочил, че „отпадъчните води от обекта ще се заустват в канализационната мрежа“. Очевидно това твърдение не отговаря на обективната действителност, тъй като в [населено място], р-н „П.“, СО не е изградена такава канализационна мрежа, което обстоятелство налага и заустването на отпадъчните води във водоплътни изгребни ями. Поради това и с оглед заявения начин за отвеждане на отпадните води, генерирани от инвестиционното предложение, административният орган е следвало да изпрати документацията на директора на съответната басейнова дирекция за становище по чл. 155, ал. 1, т. 23 от ЗВ.

Като не е сторил това, директорът на РИОСВ С. е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, довело до прибързаното заключение за липсата от необходимост от провеждане на процедура по реда на глава втора от Наредбата, взето без да са изяснени всички факти и обстоятелства по случая.

Ето защо оспореното писмо изх. № 284-2320/07.03.2025 г. на директора на РИОСВ С. се явява незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен, а преписката върната на органа за продължаване на процедурата по Наредбата, съобразявайки изложеното в мотивите на настоящото решение.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателите се дължат сторените по делото разноски. Такива са поискани в срока за това единствено от П. Т. и Р. В., като съобразно представените договори за правна защита и съдействие и списък на разноски възлизат на по 511 евро (1000 лева) – заплатено адвокатско възнаграждение и по 5.11 евро (10 лева) – държавна такса.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ писмо изх. № 284-2320/07.03.2025 г. на директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите – С..

ВРЪЩА преписката на административния орган за продължаване на процедурата по Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Регионалната инспекция по околната среда и водите – С. да заплати на П. М. Т. сумата в размер на 516,11 евро разноски по делото.

ОСЪЖДА Регионалната инспекция по околната среда и водите – С. да заплати на Р. В. В. сумата в размер на 516,11 евро разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: